

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 19 Ιουλίου 2019 με την εξής σύνθεση: Αγγελική Πουλοπούλου, Πρόεδρος, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Εισηγητής και Εμμανουέλα Σωτηροπούλου, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 26.6.2019 με Γεν. Αρ. Κατ. Α.Ε.Π.Π. 785/27-6-2019 Προδικαστική Προσφυγή του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Κατά της αναθέτουσας αρχής με την επωνυμία «ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ», νομίμως εκπροσωπούμενης

Ο προσφεύγων αιτείται την ακύρωση της με αρ. 621/10/2019 διακήρυξης εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 77.000,00 ευρώ, για την ανάθεση σύμβασης παροχής υπηρεσιών Τεχνικού Προσωπικού στη Φοιτητική Εστία Αθηνών, που δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ την 11-6-2019 με Μοναδικό ΑΔΑΜ 19PROC005097006 και στο ΕΣΗΔΗΣ την 12-6-2019 με συστημικό α/α 75705,1.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της Προσφυγής κατεβλήθη το κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο, αφού ο προσφεύγων επισύναψε στο έντυπο παράβολο με στοιχεία 283446649959 0823 0040, ποσού ευρώ 600,00, που πληρώθηκε την 25-6-2019 με έμβασμα της ALPHA BANK.

2. Επειδή, η προσφυγή στρέφεται κατά διακήρυξης ανοικτού διαγωνισμού ανάθεσης σύμβασης υπηρεσίας κάτω των ορίων. Ειδικότερα, ο προσφεύγων επικαλείται με τον πρώτο λόγο μη τήρηση της ελάχιστης κατά

Αριθμός Απόφασης: 863/2019

νόμο προθεσμίας παραλαβής προσφορών, με τον δε δεύτερο λόγο επικαλείται ιδιαίτερα χαμηλό και κάτω των νομίμων ορίων υπολογισμό ανώτατου εργατικού κόστους και με τον τρίτο, εσφαλμένο και ιδιαίτερα χαμηλό σε σχέση με το πραγματικό κόστος, προϋπολογισμό και κοστολόγηση αναλωσίμων και πρόσθετων υπηρεσιών. Η δε αναθέτουσα με τις από 9-7-2019 ενώπιον της ΑΕΠΠ Απόψεις της επικαλείται ότι ο πρώτος λόγος της προσφυγής είναι αβάσιμος λόγω εφαρμογής του άρ. 121 Ν. 4412/2016, ότι ο δεύτερος λόγος είναι απορριπτέος διότι εσφαλμένα ο προσφεύγων επικαλείται την υποχρέωση λήψης υπόψη επιδόματος γάμου για τους εργαζόμενους και ότι ο τρίτος λόγος είναι ομοίως απορριπτέος διότι η τιμή των 33.600 ευρώ είναι η ελάχιστη για τη συγκεκριμένη δαπάνη κόστους αναλωσίμων-υλικών και πρόσθετων υπηρεσιών, ο δε όρος πρόσθετες υπηρεσίες περιλαμβάνει κάθε εργασία του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΗ και δεν δύνανται να εκτελεστούν από τους τεχνίτες που απαιτείται να παρέχει ο ανάδοχος κατά τον ΠΙΝΑΚΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΙΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ, ενώ ισχυρίζεται ότι οι υπολογισμοί του προσφεύγοντος είναι αυθαίρετοι και αναπόδεικτοι, ενώ εξάλλου, η αναθέτουσα ισχυρίζεται ότι το ποσοστό για τα επιμέρους κονδύλια της προσφοράς υπολογίστηκαν κατ' ελάχιστον, χωρίς οι προσφέροντες να εμποδίζονται να υπολογίσουν μεγαλύτερο κατά την κρίση τους με ανώτατο όριο τον προϋπολογισμό της διακήρυξης.

3. Επειδή, η Προσφυγή υπάγεται βάσει της κατά τα ως άνω εκτιμώμενης αξίας της Διακήρυξης, κάτω των ορίων περί υπηρεσιών, και του χρόνου δημοσίευσης στο ΚΗΜΔΗΣ στο πεδίο εφαρμογής των οικείων διατάξεων του Βιβλίου ΙV Ν. 4412/2016 και συνεπώς στη δικαιοδοσία της Α.Ε.Π.Π., ως και την καθ' ύλην αρμοδιότητά της κατ' αρ. 345 παρ. 1 Ν. 4412/2016. Επιπλέον, η Προσφυγή ασκήθηκε εμπρόθεσμα κατά το άρ. 361 παρ. 1 Ν. 4412/2016 και δη την περίπτωση (γ) (εν προκειμένω, επικαλούμενος χρόνος γνώσης από τον προσφεύγοντα την 17-6-2019, δηλαδή την έκτη ημέρα από την από 11-6-2019 δημοσίευση της διακήρυξης στο ΚΗΜΔΗΣ και άσκηση της προσφυγής την ένατη ημέρα από τον κατά τα ως άνω χρόνο γνώσης, ήτοι την 26-6-2019), ενώ ο προσφεύγων χρησιμοποίησε το κατ' άρ. 8 παρ. 2 ΠΔ

Αριθμός Απόφασης: 863/2019

39/2017 τυποποιημένο έντυπο, το οποίο νομίμως υπογράφηκε από τον ίδιο. Εν γένει και καταρχήν δε, έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει όρους της διακήρυξης που επικαλείται ότι τον θίγουν, ως ενδιαφερόμενος για συμμετοχή, πλην όμως το ανά συγκεκριμένο λόγο έννομο συμφέρον του θα κριθεί επί της επιμέρους εξέταση εκάστου εξ αυτών. Συνεπώς, η προσφυγή πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσία.

4. Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο λόγο της προσφυγής περί μη τήρησης του ελάχιστου κατά νόμο χρόνου για την υποβολή προσφορών, ο προσφεύγων αβασίμως επικαλείται τη διάταξη του άρ. 27 Ν. 4412/2016, η οποία αφορά διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων άνω των ορίων, ενώ εν προκειμένω η διαδικασία κείται κάτω των ενωσιακών ορίων και επομένως, εφαρμοστέα είναι η διάταξη του άρ. 121 παρ. 1 περ. α' Ν. 4412/2016 που ορίζει ότι *«α) Στην ανοικτή διαδικασία, η ελάχιστη προθεσμία παραλαβής προσφορών ανέρχεται σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την ημερομηνία δημοσίευσης της προκήρυξης της σύμβασης στο ΚΗΜΔΗΣ.»*, η οποία, όπως τροποποιήθηκε μετά το άρ. 43 παρ. 19 Ν. 4605/2019 (ΦΕΚ Α 52/1.4.2019, με έναρξη ισχύος, κατ' άρ. 108 αυτού, από τη δημοσίευση του νόμου στο ΦΕΚ και επομένως, η νυν τροποποίηση καταλαμβάνει τη δημοσιευθείσα στο ΚΗΜΔΗΣ την 11-6-2019 νυν διαδικασία), θεσπίζει ελάχιστο χρόνο για την παραλαβή προσφορών τις 15 ημέρες, προθεσμία, που όπως συνομολογεί και ο προσφεύγων, σε κάθε περίπτωση τηρήθηκε, αφού η καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών είχε οριστεί για την 27-6-2019, ήτοι την 16^η ημέρα από τη δημοσίευση στο ΚΗΜΔΗΣ. Περαιτέρω, ουδέν το ιδιαίτερος περίπλοκο προκύπτει όσον αφορά το υπό ανάθεση αντικείμενο και την προετοιμασία προσφοράς για τη διεκδίκησή του ούτε εξάλλου τυγχάνει οτιδήποτε ειδικό και οιαδήποτε συγκεκριμένη συνθήκη ιδιάζουσας περιπλοκότητας, ορισμένης επίκλησης, πολλώ δε μάλλον στοιχειοθέτησης από τον προσφεύγοντα, ο οποίος ούτως όλως αορίστως και αναπόδεικτα προβάλλει τον οικείο περί περιπλοκότητας ισχυρισμό του. Επομένως, είναι απορριπτέος ο πρώτος λόγος της προσφυγής. Επομένως, είναι απορριπτέος ο πρώτος λόγος της προσφυγής.

5. Επειδή, όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, προκύπτει

Αριθμός Απόφασης: 863/2019

ότι στον όρο 2.4.4 της διακήρυξης περί περιεχομένου φακέλου οικονομικής προσφοράς και τρόπου σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών ορίζεται ότι «Οι προσφέροντες συντάσσουν την οικονομική προσφορά συμπληρώνοντας την αντίστοιχη ηλεκτρονική φόρμα του συστήματος. Η προσφερόμενη τιμή πρέπει να προκύπτει με σαφήνεια να είναι σύμφωνη με το σύνολο των απαιτήσεων της παρούσας διακήρυξης και να δίνονται σε Ευρώ.Επιπλέον οι προσφέροντες πρέπει να υποβάλλουν, επί ποινή αποκλεισμού, τον πίνακα οικονομικής προσφοράς σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙΙ της παρούσας διακήρυξης, ο οποίος έχει αναρτηθεί σε επεξεργάσιμη μορφή doc στη διαδικτυακή πύλη www.promitheus.gov.gr του Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ. και στην ιστοσελίδα της Αναθέτουσας Αρχής www.inedivim.gr. Οι προσφέροντες πρέπει να υπολογίσουν, επί ποινή αποκλεισμού, το εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους με ποσό ύψους τουλάχιστον 2% επί του προκηρυσσόμενου προϋπολογισμού της παρούσας χωρίς Φ.Π.Α., το κόστος αναλωσίμων - υλικών και πρόσθετων υπηρεσιών με ποσό ύψους τουλάχιστον 23% επί του προκηρυσσόμενου προϋπολογισμού της παρούσας χωρίς Φ.Π.Α. και το εργολαβικό κέρδος με ποσό τουλάχιστον 4% επί της οικονομικής τους προσφοράς χωρίς Φ.Π.Α.. Τα ποσά των πάσης φύσεως νόμιμων αποδοχών των εργαζομένων και των ασφαλιστικών εργοδοτικών εισφορών, επί ποινή αποκλεισμού, δεν πρέπει να υπολείπονται των ελάχιστα προβλεπόμενων της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και της εργατικής νομοθεσίας. Οι προσφέροντες οφείλουν αναλύσουν τον τρόπο υπολογισμού των ποσών της παρούσας παραγράφου σε συνέχεια του πίνακα στο παράρτημα ΙΙΙ ή σε ξεχωριστό ηλεκτρονικό αρχείο pdf που θα υπογράφεται ψηφιακά.». Άρα, η διακήρυξη δια της ως άνω πρόβλεψης όρισε ελάχιστα όρια σχετικά με το διοικητικό κόστος, το εργολαβικό κέρδος και το κόστος υλικών και πρόσθετων υπηρεσιών, προκειμένου να κριθεί ως αποδεκτή η προσφορά, αυτά δε τα ορίζει σε ποσοστά επί της άνευ ΦΠΑ οικονομικής προσφοράς εκάστου προσφέροντος. Ο δε προσφεύγων επικαλείται ότι το ποσό που απομένει μετά την αφαίρεση των ως άνω ελαχίστων κονδυλίων, που ομού ανέρχονται σε 29%, άρα απομένει το 71% της οικονομικής προσφοράς, ως ανώτατο ποσοστό της οικονομικής προσφοράς προς κάλυψη κόστους απασχόλησης και ασφάλισης

Αριθμός Απόφασης: 863/2019

εργαζομένων είναι ανεπαρκές για τη σύνταξη ορθής και πλήρους οικονομικής προσφοράς και την εκτέλεση του συμβατικού αντικειμένου, δεδομένου ότι τούτο επί του ανώτατου προϋπολογισμού προσφοράς ανέρχεται σε $(71\% \times 77.000 =) 54.760,00$ ευρώ άνευ ΦΠΑ. Παραθέτει δε προς απόδειξη της ανεπάρκειας του ως άνω εναπομείναντος ανώτατου ποσού προς κάλυψη τέτοιου κόστους, πίνακα υπολογισμού αυτού, στον οποίο το σύνολο των δαπανών του ερείδεται στην προϋπόθεση ότι θα απασχολήσει για κάθε θέση εργασίας, τακτική ή αντικατάστασης, αποκλειστικά έγγαμους εργαζόμενους στους οποίους μάλιστα καταβάλλει επίδομα γάμου, ανερχόμενο σε 10% επί των κάθε φύσης αποδοχών, το οποίο προσαυξάνει αναλόγως το σύνολο του κόστους απασχόλησης και ασφάλισης και άνευ λήψης υπόψη του οποίου, το προβλεπόμενο εκ της διακήρυξης κόστος θα ήταν κατώτερο ακόμη και του εκ του πίνακα του προσφεύγοντος προκύπτοντος κόστους (κατά προσαρμογή με αφαίρεση της προσαύξησης αυτής και συγκεκριμένα, ο προσφεύγων υπολογίζει 55.205,11 ευρώ ως συνολικό κόστος απασχόλησης και ασφάλισης, $55.205,11/1,10 = 50.186,46$ ευρώ). Όμως, ο ως άνω ισχυρισμός του είναι αφενός αβάσιμος, αφετέρου απαράδεκτος και τούτο λόγω των εξής. Επίδομα γάμου για όλους τους εργαζόμενους εισήγαγε η παρ. 2 της 10/1976 απόφασης του Δευτεροβάθμιου Διοικητικού Διαιτητικού Δικαστηρίου (ΔΔΔΔ) Αθηνών σε ποσοστό 5%, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 16 του νόμου 435/1976. Το επίδομα γάμου αυξήθηκε σε 10%, με το άρθρο 4 της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (ΕΓΣΣΕ) του 1989. Με βάση αυτές τις διατάξεις το επίδομα γάμου υπολογιζόταν επί του κατωτάτου ορίου του βασικού μισθού ή του βασικού ημερομισθίου, που ορίζεται από την εκάστοτε ισχύουσα οικεία συλλογική σύμβαση ή απόφαση διαιτησίας ή άλλη διάταξη. Βάσει του Ν. 4046/2012, εκδόθηκε η Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου (ΠΥΣ) 6/2012, στην οποία ορίζεται ότι μετά τη λήξη ισχύος των ΣΣΕ, παύει να ισχύει κάθε όρος, εκτός των όρων που αφορούν α) στον βασικό μισθό ή βασικό ημερομίσθιο και β) στα επιδόματα ωρίμανσης, τέκνων, σπουδών και επικίνδυνης εργασίας. Μεταξύ των επιδομάτων που παύουν να ισχύουν είναι και το επίδομα γάμου (έτσι ρητώς η υπ' αριθ. 26352/839/28.11.2012 ερμηνευτική εγκύκλιος του Υπουργείου Εργασίας). Οι διατάξεις της νομοθεσίας για τη ρύθμιση του

Αριθμός Απόφασης: 863/2019

κατώτατου μισθού / ημερομισθίου δεν περιλαμβάνουν επίδομα γάμου. Βάσει της υπ' αριθμ. 4241/127/30.1.2019 απόφασης της Υπουργού Εργασίας (σύμφωνα με το άρθρο 103 του Ν. 4172/2013 όπως ισχύει), καθορίσθηκε από 1.2.2019 ο κατώτατος μισθός και το κατώτατο ημερομίσθιο. Στη συγκεκριμένη υπουργική απόφαση δεν περιλαμβάνεται ρύθμιση περί επιδόματος γάμου. Βάσει του άρθρου 8 παρ. 1 Ν. 1876/1990, όπως τροποποιήθηκε από το Ν. 4093/2012 (παρ. ΙΑ .11. υποπαρ. 2α), στις ΕΓΣΣΕ οι βασικοί μισθοί / ημερομίσθια, οι προσαυξήσεις αυτών και κάθε μισθολογικός όρος ισχύουν μόνο για τους εργαζόμενους που απασχολούνται από εργοδότες των συμβαλλόμενων εργοδοτικών οργανώσεων. Το επίδομα γάμου συνιστά μισθολογικό όρο, αφού αποτελεί προσαύξηση του βασικού μισθού / ημερομισθίου. Η ΕΓΣΣΕ 2010 (η οποία υπεγράφη από ΣΕΒ, ΓΣΕΒΕΕ, ΕΣΣΕ και ΓΣΕΕ), περιείχε το επίδομα γάμου ως μισθολογικό όρο (άρθ. 3) και έληξε στις 14.5.2013. Οι ΕΓΣΣΕ 2014, 2016, 2017 και 2018, οι οποίες έχουν υπογραφεί από τον ΣΕΒ, δεν παραπέμπουν στο σύνολο των όρων των προηγούμενων ΕΓΣΣΕ, αλλά μόνο στους θεσμικούς όρους και δεν περιέχουν κανέναν μισθολογικό όρο (ούτε, συνεπώς, επίδομα γάμου). Ο λόγος είναι ότι όλες οι συγκεκριμένες ΕΓΣΣΕ δεν περιέχουν αντίστοιχη διάταξη με το άρθρο 1 § 2 της ΕΓΣΣΕ 2013. Επίσης, το άρθρο 3 της ΕΓΣΣΕ 2014 και το άρθρο 1 των ΕΓΣΣΕ 2016, 2017 και 2018 δεν παραπέμπουν στο σύνολο των όρων των προηγούμενων ΕΓΣΣΕ (όπως το άρθρο 9 της ΕΓΣΣΕ 2010 - 2012), αλλά μόνον στους θεσμικούς τους όρους. Ακόμη, το ότι οι εν λόγω ΕΓΣΣΕ δεν έχουν κανέναν μισθολογικό όρο (ούτε, συνεπώς, επίδομα γάμου), προκύπτει από τη διατύπωση του άρθρου 5 της ΕΓΣΣΕ 2014, του άρθρου 2 της ΕΓΣΣΕ 2016 και του άρθρου 3 των ΕΓΣΣΕ 2017 και 2018, όπου αναφέρεται ότι *«Τα συμβαλλόμενα μέρη ρητά συμφωνούν ότι, εάν κατά τη διάρκεια ισχύος της ΕΓΣΣΕ με οποιονδήποτε τρόπο αρθεί οποιαδήποτε περιοριστική διάταξη, που έχει επιβληθεί με νομοθετική παρέμβαση στο περιεχόμενο της ΕΓΣΣΕ 2010 – 2012, τότε θα ξεκινήσουν άμεσες διαπραγματεύσεις για τον καθορισμό των μισθολογικών όρων της ΕΓΣΣΕ»*. Από τα παραπάνω είναι σαφές ότι στον νομοθετικά καθορισμένο κατώτατο μισθό και ημερομίσθιο, όπως ορίστηκε βάσει της υπ' αριθμ. 4241/127/30.1.2019 απόφασης της Υπουργού Εργασίας,

Αριθμός Απόφασης: 863/2019

σύμφωνα με το άρθρο 103 του ν. 4172/2013 όπως ισχύει, δεν περιλαμβάνεται επίδομα γάμου, αλλά και ότι υποχρέωση καταβολής επιδόματος γάμου δεν προκύπτει ούτε από λήξασες / καταγγελθείσες ΣΣΕ που ευρίσκονται στο στάδιο της μετενέργειας, αφού το επίδομα γάμου δεν συμπεριλαμβάνεται στους μετενεργούντες, κατά την ΠΥΣ 6/2012, όρους. Περαιτέρω, στην ΕΓΣΣΕ 2018, στην οποία δεν περιέχονται μισθολογικοί όροι και με την οποία διατηρούνται οι θεσμικοί μόνο όροι των προηγούμενων ΕΓΣΣΕ, δεν προβλέπεται, ούτε προκύπτει υποχρέωση καταβολής επιδόματος γάμου. Βέβαια, κάθε επιχείρηση που επιθυμεί να εντάξει στη μισθολογική της πολιτική χορήγηση επιδόματος γάμου, μπορεί να το χορηγήσει ως οικειοθελή παροχή, τούτο όμως ουδόλως δεσμεύει την αναθέτουσα αρχή στην κατάρτιση του προϋπολογισμού της ούτε σημαίνει ότι η διακήρυξη θίγει την εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία ούτε ότι επιβάλλει την υποβολή παράνομων προσφορών ούτε επιτάσσει για την εκτέλεση της σύμβασης την παράβαση της οικείας νομοθεσίας ούτε, εξάλλου, η μισθοδοτική πολιτική κάθε επιχείρησης, στο μέτρο που υπερβαίνει τα ελαχίστως κατοχυρωμένα δημιουργεί οιαδήποτε υποχρέωση στις αναθέτουσες αρχές να τη λάβουν υπόψη στην κατάρτιση της εκτιμώμενης αξίας τους, ενώ σε κάθε περίπτωση μια τέτοια πολιτική να μην υπόκειται στην επιχειρηματική ελευθερία του κάθε οικονομικού φορέα, τούτο όμως σημαίνει πως συγχρόνως αυτός αναλαμβάνει και τον όποιο οικείο εξ αυτών κίνδυνο απώλειας επιχειρηματικών ευκαιριών και σύναψης συμβάσεων, αφού κάθε εσωτερική οργανωτική και διοικητική παράμετρος λειτουργίας του εκάστοτε οικονομικού φορέα, εφόσον δεν επιβάλλεται από την όποια οικεία νομοθεσία συνιστά τέτοιον ίδιο κίνδυνο αυτού και είναι όλως αδιάφορη για τη νομιμότητα όρων διακήρυξης, που αυτός δεν μπορεί να καλύψει τυχόν, λόγω τέτοιας παραμέτρου. Πάντως, εν προκειμένω, ο προσφεύγων ουδόλως επικαλείται καν ότι τηρεί τέτοια μισθοδοτική πολιτική και ότι καταβάλλει επίδομα γάμου στους έγγαμους εργαζομένους του ούτε ότι θα απασχολήσει τέτοιους έγγαμους εργαζόμενους (ακόμη και αν υποτεθεί ότι τους καταβάλλει τέτοια παροχή), με αποτέλεσμα, ο ως άνω λόγος να είναι απορριπτός προεχόντως ως άνευ εννόμου συμφέροντος προβαλλόμενος και άρα ως απαράδεκτος. Είναι δε όλως αόριστος και απορριπτός ο ισχυρισμός του, ότι μόνο του το εξ αυτού

Αριθμός Απόφασης: 863/2019

επικαλούμενο γεγονός της ηλικίας των εργαζομένων (το οποίο και αυτό με τη σειρά του αορίστως το υποθέτει λόγω προβλέψεων της διακήρυξης περί εμπειρίας πενταετούς για τον μηχανολόγο ή ηλεκτρολόγο μηχανικό και τετραετούς για τους τεχνίτες), συνεπάγεται ότι αυτοί θα είναι έγγαμοι απαραίτητως. Ούτε εξάλλου επικαλείται πολλώ δε μάλλον στοιχειοθετεί ότι δεν δύναται τυχόν για την εκτέλεση της συγκεκριμένης σύμβασης, να διαθέσει προσωπικό έστω και για ορισμένες μόνο θέσεις εργασίας, χαμηλότερου κόστους και επιδομάτων (απασχολώντας τυχόν το λοιπό, έγγαμο τυχόν, προσωπικό του, σε άλλα έργα), ώστε να τεκμηριωθεί ότι όντως θίγεται και αποκλείεται από τον συγκεκριμένο προϋπολογισμό, με αποτέλεσμα και ως προς τούτο να προβάλλει αορίστως και άνευ εννόμου συμφέροντος και επομένως, απαραδέκτως τον οικείο λόγο του. Για όλες δε τις ως άνω βάσεις, ο οικείος λόγος είναι στο σύνολό του απορριπτέος.

6. Επειδή, όσον αφορά τον τρίτο λόγο της προσφυγής, περί του ότι το εκτιμώμενο ύψος για πρόσθετες υπηρεσίες και υλικά-αναλώσιμα είναι ανεπαρκές, βλ. αμέσως προηγούμενη σκέψη και όρο 2.4.4 διακήρυξης, αυτός είναι απορριπτέος προεχόντως ως ερειδόμενος επί εσφαλμένης προϋπόθεσης. Και τούτο διότι η διακήρυξη όρισε το ελάχιστο ποσοστό επί της προσφοράς του προσφέροντος που πρέπει να αφορά τέτοιες δαπάνες και όχι το μέγιστο, οι δε προσφέροντες ελευθέρως, κατά τις δυνατότητες και την κρίση τους δύναται να υπολογίσουν υψηλότερο κονδύλι για τέτοιο κόστος, με αποτέλεσμα να αποκλείεται εξ αρχής το όποιο ζήτημα υπέρβασης εκτιμηθέντος κόστους, λόγω της ανύπαρκτης υποχρέωσης των προσφερόντων να υπολογίσουν τα οικεία κόστη τους σε συγκεκριμένο ύψος. Επιπλέον, ο προσφεύγων όλως αορίστως και αναπόδεικτα και ενώ φέρει ο ίδιος το βάρος απόδειξης των ισχυρισμών του, προβάλλει συγκεκριμένα ελάχιστα ποσά ως τα αναγκαία για την εκτέλεση των οικείων εργασιών που αναφέρει στους επιμέρους πέντε ισχυρισμούς του λόγου αυτού και επομένως ο λόγος αυτός είναι και προς τούτο απορριπτέος. Επιπλέον τούτου, στον δεύτερο περί συντήρησης λεβητοστασιών-μηχανοστασιών και περί απασχόλησης καυστηρατζή και στον τέταρτο περί συντηρήσεων υποσταθμών-ηλεκτρολογικών πινάκων και απασχόλησης εξειδικευμένων τεχνιτών, ισχυρισμούς του, ο προσφεύγων περαιτέρω αβασίμως

Αριθμός Απόφασης: 863/2019

επικαλείται ότι ο λόγος που το οικείο περί κάλυψης προσθέτων υπηρεσιών-αναλωσίμων ποσοστό είναι ανεπαρκές ανάγεται στο ότι δεν καλύπτονται αυτές οι εργασίες από το τακτικώς απασχολούμενο για την εκτέλεση της σύμβασης προσωπικό και απαιτούν πρόσθετες της απασχολήσεως αυτού δαπάνες. Οι αιτιάσεις αυτές όμως είναι αβάσιμες (ασχέτως των λοιπών λόγων απόρριψης του οικείου λόγου και του συνόλου των ισχυρισμών αυτού), διότι το αντικείμενο της κατηγορίας αυτών των δαπανών για τις οποίες θα υπολογιστεί αυτοτελώς το κονδύλι κάλυψης τους αναφέρεται σε «πρόσθετες» του τακτικού εργοδοτικού κόστους υπηρεσίες, δηλαδή σε υπηρεσίες πέραν αυτών που θα παρέχει το τακτικώς απασχολούμενο προσωπικό και θα καλύπτονται από το αυτοτελώς υπολογιζόμενο κόστος απασχόλησης του τελευταίου, με αποτέλεσμα οι οικείοι ισχυρισμοί να ερείδονται σε εσφαλμένο διπλό υπολογισμό των ίδιων δαπανών (αφού ο προσφεύγων επικαλείται ότι το οικείο προϋπολογιζόμενο ποσό είναι ανεπαρκές διότι δεν καλύπτεται από τις τακτικές δαπάνες απασχόλησης, ενώ ακριβώς η έννοια αυτής της κατηγορίας δαπανών είναι η κάλυψη κόστους πέραν του τακτικού κόστους απασχόλησης). Περαιτέρω, όσον αφορά τον πέμπτο οικείο ισχυρισμό του περί κόστους για σιλικόνες και φρέον, που κατ' αυτόν δεν ελήφθησαν υπόψη στα ζητούμενα αναλώσιμα-μικροϋλικά, αφενός απαραδέκτως βάλλει κατά της τεχνικής κρίσης της αναθέτουσας να μην ζητήσει τέτοια υλικά, αφετέρου εκφεύγει ακόμη και των ζητούμενων της διακήρυξης, επικαλούμενος επιβάρυνση από κόστη υλικών για αναλώσιμα που δεν του ζητούνται να παράσχει και επομένως, δεν δεσμεύεται καν να διαθέσει και να καλύψει ο ίδιος αν αναδειχθεί ανάδοχος, με αποτέλεσμα και το κόστος του να μην επιβαρύνεται και να μη βλάπτεται εξάλλου ο ίδιος, τουλάχιστον, από την όποια τυχόν παράλειψη απαίτησής του και άρα να προβάλλει τον οικείο ισχυρισμό του, εκτός των άλλων και άνευ εννόμου συμφέροντος. Αυτά δε, χωρίς καν να επικαλείται ότι τα αναλώσιμα αυτά είναι τυχόν αναγκαία για κάποια εργασία την οποία υποχρεούται να εκτελέσει και να αποδεικνύει ότι παρότι αυτά δεν ζητούνται από τον αναλυτικό οικείο πίνακα αναλωσίμων της διακήρυξης, θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να διατεθούν από τον ίδιο, ως συμπεριλαμβανόμενα σε κάποιο τυχόν άλλο κονδύλι κόστους του και μάλιστα, ενώ η διακήρυξη με αναλυτικό, σαφή και αποκλειστικό τρόπο απαίτησε όσα

Αριθμός Απόφασης: 863/2019

ζητά στον οικείο Πίνακα Υλικών του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι αυτής. Επιπλέον όλων των παραπάνω, σε καμία περίπτωση ο προσφεύγων δεν αποδεικνύει με οιονδήποτε υπολογισμό του ότι τα όποια (αορίστως και αναπόδεικτα, κατά τα ανωτέρω) αναφερόμενα από τον ίδιο επιμέρους κόστη δεν ελήφθησαν υπόψη στην κατάρτιση του προϋπολογισμού της υπό ανάθεση σύμβασης, αλλά και στο επιμέρους κονδύλιο για την κάλυψη πρόσθετων υπηρεσιών και αναλωσίμων υλικών ούτε παραθέτει οιαδήποτε δική του και στοιχειοθετημένη εκτίμηση κόστους με λήψη υπόψη του συνόλου των πρόσθετων υπηρεσιών και αναλωσίμων-υλικών, ώστε να τεκμηριώσει και να προβάλλει κατ' ορισμένο τρόπο τον ισχυρισμό του. Άρα, και προς τούτο ο οικείος λόγος είναι εν όλω απορριπτός και αυτό, παρότι σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν ίσχυαν όσα επικαλείται και το ποσοστό 23% επί της προσφοράς ήταν χαμηλό για την κάλυψη των πρόσθετων υπηρεσιών και αναλωσίμων-υλικών, σε κάθε περίπτωση αυτό ορίστηκε ως ελάχιστο και όχι ως μέγιστο, με αποτέλεσμα ουδόλως να εμποδίζεται ο προσφεύγων να υπολογίσει υψηλότερα ποσά, κατά τα ανωτέρω αναφερθέντα. Εξ αυτής δε της αιτίας πάντως, ήτοι του μη αποκλεισμού από τον προσβαλλόμενο όρο, υπολογισμού υψηλότερων από το οικείο ποσοστό, δαπανών, ο οικείος λόγος του προβάλλεται και άνευ βλάβης του και επομένως άνευ εννόμου συμφέροντος και είναι και προς τούτο अपαράδεκτος στο σύνολό του και καθ' όλους τους ισχυρισμούς του. Επομένως, για το σύνολο των ως άνω βάσεων, ο λόγος αυτός είναι στο σύνολό του απορριπτός.

7. Επειδή, ύστερα από τα ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η Προδικαστική Προσφυγή.

8. Επειδή, ύστερα από την αμέσως προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το καταβληθέν παράβολο ποσού 600,00 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Αριθμός Απόφασης: 863/2019

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου ποσού 600,00 ευρώ

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 19-7-2019 και εκδόθηκε στις 2-8-2019.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ